

РЕШЕНИЕ

№ 288

гр. Варна, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Братанова
Дарина Ст. Маркова

при участието на секретаря Ели К. Тодорова
като разгледа докладваното от Дарина Ст. Маркова Въззивно търговско дело № 20233001000242 по описа за 2023 година

И за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно, образувано по жалба на „Био Газ България“ ЕООД със седалище гр.Шабла срещу решение № 3 от 11.01.2023г. по търг.дело № 160/21г. по описа на Добрички окръжен съд, търговско отделение, с което е обявен на основание чл.647 ал.1 т.3 от ТЗ за недействителен по отношение на кредиторите на „Сънфлаурс БГ Продукт“ ООД в несъстоятелност договор за покупко-продажба от 04.03.2020г. на следните движими вещи: автомобилна возна с павилион, система за видеонаблюдение, машина за шиене на чували Н600А, парно отоплителна система, опаковъчна машина ЕККО101, климатична система, возна 600/1500НЛ, система за почистване ЕВ 3000И, котел биомаса 35кв., зърночистачна машина, три броя зърнотоварачи шнек, сключен между „Сънфлаурс БГ Продукт“ ООД като продавач и „Био Газ България“ ЕООД като купувач по иска на синдика на „Сънфлаурс БГ Продукт“ ООД в несъстоятелност, както и дружеството в несъстоятелност е осъдено да заплати дължима по делото държавна такса и разноски.

В жалбата се твърди че решението е незаконосъобразно като

постановено при неправилно приложение на разпоредбата на чл.647 ал.1 т.3 от ТЗ и е мотивирано с необосновани изводи.

Оспорва извода на съда, че са налице всички елементи от фактическия състав на хипотезата на чл.647 ал.1 т.3 от ТЗ, които са оспорени от него: наличието на значителна неравностойност на разменените престации и увреждане на интересите на кредиторите на масата на несъстоятелността. Оспорва извода на съда, че даденото по договора за продажба на движими вещи от 04.03.2020г. значително надхвърля по стойност получената продажна цена в общ размер на 28 860лв. с ДДС и изводът за значителна неравностойност на разменените престации. Сочи че този извод е направен изцяло въз основа на заключението на изготвената по делото повторна съдебно-оценителска експертиза, което заключение е оспорено от него. Поддържа доводите във връзка с оспорването на експертизата – липса на извършен оглед на част от оценяваните вещи, оценяването е извършено след съпоставка на база офертни цени за продажба от интернет сайтове при липса на безспорни данни за реално сключени продажби, сравнителните стойности не са изведени въз основа на реални сделки с вещи от оценявания вид, род и отчитане на индивидуалните коефициенти амортизация и овехтяване; обективното състояние на липсващите вещи е извършено по устни данни на неустановени лица, използваните корекционни коефициенти не се базират на конкретно посочени обективни информационни източници, оценяваните вещи са с твърде завишени стойности, без проверка на експлоатационната им годност. Твърди че оценителската експертиза не следва да бъде кредитирана като годно доказателствено средство.

Оспорва избрания метод на вещото лице за оценка на вещите на амортизираната възстановителна стойност, чиято същност се изразява в преобразуване на стойността на нов материален актив в справедлива пазарна стойност на наличен такъв, като за целта е било необходимо да се намери възстановителната /нова/ стойност, която съобразно амортизацията да отразява обезценяването на материалния актив. Оспорва приетите обекти за сравнение както и приложените корекционни коефициенти.

На следващо място твърди, че съдът не е тълкувал волята на страните в процесния договор, тъй като видно от съдържанието му в предмета на сделката всяка една от продаваните движими вещи има индивидуално

определена продажна цена. Твърди че съдът е анализирал обща продажна цена на всички движими вещи, което не съответства на изискването на чл.20 от ЗЗД. Твърди че страните са постигнали съгласие за продажна цена на всяка от вещите, поради което е недопустимо при извършване на преценката да се взема предвид общата продажна цена на вещите.

Оспорва извода на съда, че продажбата има увреждащ характер за интересите на кредиторите. Твърди че по делото липсва иск за реституция на вещите, а не е спорно между страните, че наличните вещи се намират в държане/владение на кредиторите и че същите са били отдавани под наем в полза на трето за процеса лице. Твърди че интересите на кредиторите не са увредени тъй като договорената продажна цена им е изплатена и пазарните им стойности не е установено по безспорен и категоричен начин да надвишават тези по договора.

Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да отхвърли предявения от синдика иск. Претендира направените по делото разноски. В депозирана за съдебно заседание молба от процесуален представител, поддържа жалбата и моли съда я уважи.

Насрещната страна синдикът на „Сънфлаурс БГ Продукт“ ООД в несъстоятелност, в срока по чл.263 ал.1 от ГПК не е депозирал писмен отговор, в съдебно заседание, редовно призован, не се явява не изразява становище по жалбата.

Конституираният на основание чл.265 ал.2 от ГПК като въззивник в производството „Сънфлаурс БГ Продукт“ ООД в несъстоятелност със седалище гр.Балчик, редовно призован, не се явява представител в съдебно заседание, не изразява становище по жалбата.

Въззивният съд, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно, и съобразно предметните предели на въззивното производство, приема за установено следното:

Предявен е иск от синдика на „Сънфлаурс БГ Продукт“ ООД в несъстоятелност срещу „Сънфлаурс БГ Продукт“ ООД в несъстоятелност и „Био Газ България“ ЕООД за обявяване за недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелността на основание чл.647 ал.1 т.3 от ТЗ на възмездна сделка, при които даденото значително надхвърля по стойност полученото, а именно договор за покупко-продажба на движими вещи от

04.03.2020г.

Исковете по чл.647 ал.1 от ТЗ са искиове, основани на увреждане на масата на несъстоятелността. Искът по чл.647 ал.1 т.3 от ТЗ има за предмет потестативното право на синдика на несъстоятелния търговец да обяви за недействителна по отношение на длъжника, синдика и всички кредитори на възмездна сделка, при която даденото значително надхвърля по стойност полученото. Не е спорно пред въззивна инстанция, че искът е предявен в предвидения в чл.647 ал.1 от ТЗ срок, както и че сделката е извършена в подозрителния период – в двугодишния срок по чл.647 ал.1 т.3 от ТЗ. Не е спорно и сключването на атакувания с иска договор. Предявяването на обусловеният иск за попълване на масата на несъстоятелността, не е предпоставка за водене на отменителния иск и непредявяването му в едно производство не води до отпадане на интереса от обявяване на недействителността на договора.

Спорна пред въззивна инстанция е единствено предпоставката за уважаване на иска по чл.647 ал.1 т.3 от ТЗ, а именно: липсата на равностойност на престациите на страните – налице ли е значително надвишаване по стойност на даденото от несъстоятелния търговец по сделките от полученото.

Съобразно постоянната практика на касационната инстанция равностойността на престациите се преценява към момента на сключването на сделката. Съобразно разрешението дадено в решение № 107 от 14.11.2011г. по търг.дело № 742/10г., на ВКС, I т.о., дали неравностойността на престациите е значителна и оттук дали тя обуславя недействителност на сделката се преценява във всеки конкретен случай. Няма и не може да бъде въведен единен критерий относно това кое е „значително“ – нито като абсолютна стойност, нито като процент или обикновена дроб. Законът изисква разминаването на стойността на престациите да е значително и то да е в ущърб на длъжника. В множество решения се приема в практиката, че разминаване повече от 10 – 15 % е израз на съществена нееквивалентност, при съобразяване с допълнителни обстоятелства имащи отношение към еквивалентността на престациите.

С договора страните са постигнали съгласие за продажба на движими вещи – машини и съоръжения, индивидуализирани по вид, инвентарен номер

и единична цена на всяка вещь в приложение № 1, неразделна част от договора на обща стойност 24 050лв. без ДДС. Съобразно уговорките в чл.1 и 1.1 от договора и приложение № 1 към него, съставът на въззивния съд намира, че предмет на договора за продажба не е съвкупност от 13 движими вещи за обща цена, а предмет са отделните машини и съоръжения, за всяка от които е договорена отделна продажна цена. Поради което и съпоставката между договорената и пазарната цена следва да бъде извършена за всяка от продадените вещи поотделно.

Като доказателства по делото са събрани две заключения на съдебно-технически експертизи, приети от първоинстанционния съд, даващи заключения за пазарната стойност на всяка от движимите вещи по отделно към датата на сключване на договора 04.03.2020г. Налице е разлика в определената от двамата експерти пазарна оценка на всяка от движимите вещи.

Експертът в първоначалната експертиза е определил пазарната стойност на вещите на база на метода на посредственото сравняване, като е посочено че при извършване на оценката са извършени сравнения само с оферти за продажба на подобни вещи, които са активни към датата на извършване на оценката, като е възможно да се коригират цените на сравняваните вещи, в посока от съпоставимата вещь към оценяваната. Посочено е в заключението че за някои от вещите вторичен пазар не съществува, а други се търгуват активно. Посочено е че при определяне на стойността е използвана и ценова информация за нови, когато липсва пазар на употребявани вещи.

Съставът на въззивния съд кредитира изцяло заключението на повторната експертиза. И двете вещи лица не са извършили оглед на всички движими вещи, тъй като същите не са били налични. Не са представени на експертите и технически документи на машините. При изготвяне на повторната експертиза обаче на експерта са предоставени счетоводни документи – инвентарен опис с отчетни стойности и дати на завеждане на активите в предприятието. Новите данни, които са предоставени, дават възможност на експерта да прецени периода на експлоатация на активите към датата на продажбата им, съответно тяхното овехтяване и амортизация и тяхната отчетна стойност в предприятието. При изготвяне на повторната експертиза от експерта за използвани два метода на оценка за различните

активи, съобразно техните характеристики и наличните отчетни данни. Част от машините са оценени по метода на амортизираната възстановителна стойност, определящ стойността на актива от гледна точка на разходите за придобиване с приспадане на овехтяването. Пояснено е от експерта, че е определена нова възстановителна стойност, изведена на база отчетна стойност, коригирана чрез прилагане на коефициент, отчитащ инфлацията към датата на оценката, коригирана съответно за физическото, моралното и икономическото овехтяване. За четири от активите /автомобилна везна с павилион, система за видеонаблюдение, машина за зашиване на чували и парно отоплителна система/ новата възстановителна стойност е определена след направен анализ на пазара на подобни активи като нови тъй като същите са закупени втора ръка и отчетната стойност не е за нов актив. За други от активите /система за почистване, зърночистачна машина и три броя зърнотоварачи шнек/ експертът е определил пазарната оценка по сравнителния метод като приема за стойност по аналог стойността на придобиване като втора ръка, осъвременена със съответния коефициент, отчитащ инфлацията.

Въззивният съд намира, оплакванията срещу повторната експертиза, поддържани и във въззивната жалба за неоснователно. В компетентността на експерта е да подбере методът или методите, по които да бъде определена пазарната оценка на конкретния актив, съответно тежестта на всеки метод при определяне на оценката. Дори и да е извършен оглед на всички машини и съоръжения, той не би дал отговор за състоянието им към предходен момент. Поради което и заключението е изготвено на база допускане че всички машини към датата на придобиването им от въззивника са били в експлоатация и са били поддържани в техническа изправност в периода на ползването им от продавача. Възражение за лошо състояние и техническа неизправност на машините и съоръженията към момента на придобиването им, непозволяващо ползването им по предназначение няма направено от въззивника, съответно няма ангажирани доказателства за това. Оценката на активите се извършва към датата на атакуваната с иска сделка, поради което и промяната в състоянието им към момента е ирелевантна за оценката им. На следващо място в компетентността на експерта е да определи какви коефициенти да прилага за отчитане на инфлацията и за физическото, моралното и икономическото овехтяване.

С оглед на така изложеното и съпоставяйки договорената между страните за всяка от вещите продажна цена и пазарната им стойност, определена в повторната съдебно-техническа експертиза, съдът намира, че по отношение на следните машини и съоръжения е налице значителна разлика, като най-малката от тях е около 17 % до многократно разминаване в стойностите в ущърб на продавача, както следва: автомобилна возна с павилион – договорена цена 1 900лв. без ДДС при средна пазарна цена към 04.03.2020г. - 17 490лв. без ДДС; машина за шиене на чували Н600А съответно 130лв. към 210лв., парно отоплителна система – 530лв. към 1 640лв., опаковъчна машина ЕККО101 – 1 320лв. при пазарна цена 3 900лв., климатична система – 800лв. към 940лв., возна 600/1500НЛ – 580лв. спрямо 1 020лв., котел биомаса 35кв. - 3 000лв. към 3 590лв. и три броя зърноточарачи шнек съответно 1 100лв. към 1 600лв., 1 450лв. към 2 080лв. и 1 850лв. към 2 420лв. За част от продадените вещи не е налице значителна разлика в стойностите в ущърб на продавача, а именно това са: система за видеонаблюдение с продажна цена - 19лв. и пазарна стойност – 140лв. и за зърноточарачна машина, съответно 9 700лв. към 9 870лв.

С оглед на така изложеното, въззивният съд намира предявения от синдика отменителен иск с правно основание чл.647 ал.1 т.3 от ТЗ за доказан и основателен по отношение на единадесет от машините и съоръженията, описани подробно по-горе, предмет на атакувания договор, за които искът следва да бъде уважен, а обжалваното решение по отношение на тях потвърдено. За две от тях – система за видеонаблюдение и зърноточарачна машина искът е недоказан и неоснователен и следва да бъде отхвърлен и обжалваното решение по отношение на тях отменено.

С оглед нормата на чл.620 ал.5 от ТЗ и изхода на спора, въззивникът „Био Газ България“ ЕООД следва да заплати дължимата за въззивното производство държавна такса за уважената част от иска от по чл.647 от ТЗ, а именно сумата 85лв., а масата на несъстоятелността на „Сънфлауърс БГ Продукт“ ООД дължимата държавна такса за възивно производство за отхвърлената част от иска, а именно сумата 59.34лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 3 от 11.01.2023г. от 11.01.2023г. по търг.дело № 160/21г. по описа на Добрички ОС, в частта му, с която е обявен на основание чл.647 ал.1 т.3 от ТЗ за недействителен по отношение на кредиторите на „Сънфлаурс БГ Продукт“ ООД в несъстоятелност договор за покупко-продажба от 04.03.2020г. на следните движими вещи: автомобилна возна с павилион, машина за шиене на чували Н600А, парно отоплителна система, опаковъчна машина ЕККО101, климатична система, возна 600/1500НЛ, система за почистване ЕВ 3000И, котел биомаса 35кв., три броя зърнотоварачи шнек, сключен между „Сънфлаурс БГ Продукт“ ООД като продавач и „Био Газ България“ ЕООД като купувач по иска на синдика на „Сънфлаурс БГ Продукт“ ООД в несъстоятелност.

ОТМЕНЯВА решение № 3 от 11.01.2023г. по търг.дело № 160/21г. по описа на Добрички окръжен съд, търговско отделение, в частта му, с която е обявен на основание чл.647 ал.1 т.3 от ТЗ за недействителен по отношение на кредиторите на „Сънфлаурс БГ Продукт“ ООД в несъстоятелност договор за покупко-продажба от 04.03.2020г. на следните движими вещи: система за видеонаблюдение и зърночистачна машина, сключен между „Сънфлаурс БГ Продукт“ ООД като продавач и „Био Газ България“ ЕООД като купувач и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ иска на синдика на „Сънфлаурс БГ Продукт“ ООД в несъстоятелност срещу „Сънфлаурс БГ Продукт“ ООД в несъстоятелност и „Био Газ България“ ЕООД за обявяване на основание чл.647 ал.1 т.3 от ТЗ за недействителен по отношение на кредиторите на „Сънфлаурс БГ Продукт“ ООД в несъстоятелност на договор за покупко-продажба от 04.03.2020г. на следните движими вещи: система за видеонаблюдение и зърночистачна машина.

ОСЪЖДА „Био Газ България“ ЕООД със седалище гр.Шабла, адрес на управление гр.Шабла, ул.“Добруджа“ № 3, вх.А, ет.1, ап.1, ЕИК 202389189 да заплати по сметка на Апелативен съд – Варна сумата 85лв. /осемдесет и пет лева/, представляваща дължима по делото държавна такса.

ОСЪЖДА масата на несъстоятелността на „Сънфлаурс БГ Продукт“ ООД в несъстоятелност със седалище гр.Балчик, адрес на управление гр.Балчик, ул.“Пейо Яворов“ № 18А, ЕИК 203478228 да заплати по сметка на Апелативен съд – Варна сумата 59.34лв. /петдесет и девет лева и тридесет и

четири стотинки/, представляваща дължима по делото държавна такса.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____